

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 101/11
19.05.2011. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić i Vlaste Jovanović, članova veća, sa savetnikom Gordanom Bogdanović, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu E.Š. iz N.P. podnetom preko punomoćnika V.B., advokata iz N.P., za preispitivanje sudske odluke - presude Upravnog suda 3 U. 11938/10 (2009) od 12.01.2011. godine, u predmetu prestanka radnog odnosa, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 19.05.2011. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom Upravnog suda 3 U. 11938/10 (2009) od 12.01.2011. godine odbijena je tužba tužioca E.Š. iz N.P. podneta protiv rešenja Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije - Kabinet ministra 01 broj 118-1-286/09 od 07.09.2009. godine, kojim mu je prestao radni odnos sa 10.09.2009. godine u Ministarstvu unutrašnjih poslova, Policijskoj upravi u N.P, zbog bezbednosnih smetnji.

Zahtev za preispitivanje pobijane presude je podnet na osnovu člana 49. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima zbog povrede zakona i povrede pravila postupka. U zahtevu punomoćnik podnosioca navodi da je E.Š. i ranije prestajao radni odnos, i to rešenjem Ministarstva unutrašnjih poslova od 22.05.2008. godine, ali da je to rešenje poništeno od strane nadležnog suda, pa je vraćen na svoje radno mesto, gde je radio sve do 07.09.2009. godine, kada mu je osporenim rešenjem ponovo prestao radni odnos. Ukazuje da se prema članu 7. ratifikovane međunarodne Konvencije o prestanku radnog odnosa na inicijativu poslodavca i preporuke broj 166 kojom je dopunjena Konvencija mora ispoštovati pravo zaposlenog na odbranu, pa je pre donošenja osporenog rešenja MUP bio obavezan da podnosiocu ovog zahteva dostavi pismeno upozorenje, kao nužan uslov za donošenje rešenja o prestanku radnog odnosa. Smatra da propust tuženog da tužiocu dostavi pismeno upozorenje i tako mu omogućiti odbranu predstavlja bitnu povredu postupka i predlaže da sud uvaži zahtev, ukine pobijanu presudu i predmet vrati istom sudu na ponovno odlučivanje.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u granicama zahteva, u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je neosnovan.

Prema obrazloženju pobijane presude, pravilno je odlučio tuženi organ kada je postupajući po obrazloženom predlogu direktora policije, a na osnovu člana 168. stav 1. i 2. Zakona o policiji, doneo osporeno rešenje kojim je podnosiocu zahteva prestao radni odnos. Ovo stoga što je tuženi organ osnovano zaključio da su kod podnosioca ovog zahteva tokom rada nastale bezbednosne smetnje zbog kojih sa njim radni odnos ne bi ni bio zasnovan da su u vreme zasnivanja postojale, budući da je u postupku nesumnjivo utvrđeno da je Okružno javno tužilaštvo u Novom Pazaru podiglo optužnicu Kt.br.85/07 protiv E.Š. zbog postojanja osnovane sumnje da je izvršio dva krivična dela primanja mita iz člana 367. stav 1. Krivičnog zakonika, da je optužnica stupila na pravnu snagu i da je krivični postupak u fazi glavnog pretresa.

Ocenjujući zakonitost pobijane presude Vrhovni kasacioni sud nalazi da je ista doneta na utvrđeno činjenično stanje, bez povrede pravila postupka i uz pravilnu primenu materijalnog prava.

Vrhovni kasacioni sud je cenio navode zahteva u vezi povrede prava na odbranu iz člana 7. ratifikovane Konvencije Međunarodne organizacije rada, broj 158, o prestanku radnog odnosa na inicijativu poslodavca ("Sl. list SFRJ" - međunarodni ugovori broj 4/84 i 7/91), pa je našao da su ti navodi neosnovani. Članom 7. navedene Konvencije je propisano da radni odnos radnika neće prestati zbog razloga vezanih za ponašanje radnika ili njegov rad pre nego što mu se omogući da se brani od iznetih navoda, osim ako se s razlogom ne može očekivati od poslodavca da mu pruži tu mogućnost.

Odredbom člana 168. stav 1. Zakona o policiji ("Sl. glasnik RS" br. 101/05 i 63/09), na osnovu koga je doneto osporeno rešenje, propisano je da policijskom službeniku, odnosno drugom zaposlenom radni odnos prestaje i ako tokom njegovog rada u Ministarstvu nastanu bezbednosne smetnje iz člana 111. ovog zakona zbog kojih sa njim radni odnos ne bi ni bio zasnovan da su u vreme zasnivanja postojale.

Prema nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, navedeni član 168. Zakona o policiji propisuje obavezni prestanak radnog odnosa zaposlenom, nezavisno od njegove volje, pa je poslodavac u obavezi da donese akt o prestanku

radnog odnosa zaposlenom, bez sprovođenja nekog prethodnog, posebnog ili disciplinskog postupka, u kome se zaposlenom garantuje, između ostalog, i pravo na odbranu pre donošenja konačne odluke o disciplinskoj meri prestanka radnog odnosa zbog teže povrede radne dužnosti. Stoga se zakonitost obaveznog prestanka radnog odnosa ocenjuje prema članu 168. Zakona o policiji, a ne prema odredbi člana 7. Konvencije o prestanku radnog odnosa na inicijativu poslodavca.

Sa iznetih razloga, nalazeći da su navodi zahteva neosnovani i da ne mogu dovesti do drugačije odluke suda po ovom zahtevu, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 55. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 19.05.2011. godine, Uzp 101/11

Zapisničar,

Gordana Bogdanović,s.r.

Predsednik veća - sudija

Snežana Živković,s.r.